

บทที่ 5

การอภิปรายผล สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการเสนอผลงานวิจัยเรื่อง "อัตลักษณ์ของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืน" นั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการเสนอผลงานวิจัยออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 ตารางแสดงความสอดคล้องของสมมติฐานตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนและส่วนที่ 3 คือ การพิสูจน์ความสอดคล้องของสมมติฐานที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล พบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังทั้ง 10 ราย ที่ยอมรับว่าก่อคดีฆ่าข่มขืนและผู้ต้องขัง 5 รายที่ไม่ยอมรับว่าก่อคดีฆ่าข่มขืน สามารถสรุปออกมาในรูปแบบตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องขังที่ยอมรับว่าก่อคดีฆ่าข่มขืน

ชื่อ	อายุปัจจุบัน	อายุขณะ กระทำผิด	ภูมิลำเนา	อาชีพก่อนการ กระทำผิด	สถานภาพ สมรส
1. เปี้ยก	37	23	นครศรีธรรมราช	ทำเรือประมง	โสด
2. เอก	48	28	อยุธยา	ทำนา	โสด
3. วิน	31	25	พิจิตร	ทำนา	โสด
4. มา	43	29	ศรีสะเกษ	รับจ้าง	โสด
5. นิว	25	21	สมุทรสาคร	รับจ้าง	โสด
6. ปาน	36	33	ชุมพร	ทำเรือประมง	แยกกันอยู่
7. ออด	33	25	ชัยภูมิ	รับจ้าง	สมรส
8. ดีก	34	29	พิจิตร	รับจ้าง	สมรส
9. ชาย	45	41	พม่า	ค้าขาย	สมรส
10. จง	22	21	ราชบุรี	รับจ้าง	โสด

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องขังที่ปฏิเสธว่าก่อคดีฆ่าข่มขืน

ชื่อ	อายุปัจจุบัน	อายุขณะ ถูกจับกุม	ภูมิลำเนา	อาชีพก่อนการ กระทำผิด	สถานภาพ สมรส
1.เอ	55	30	สิงห์บุรี	รับจ้าง	สมรส
2.บี	36	29	เพชรบูรณ์	ธุรกิจส่วนตัว	โสด
3.ซี	38	22	สุรินทร์	รับจ้าง	แยกกันอยู่
4.ดี	42	34	ปทุมธานี	รับจ้าง	สมรส
5.อี	43	29	สมุทรสาคร	ค้าขาย	แยกกันอยู่

ส่วนที่ 2 ตารางแสดงความสอดคล้องของสมมติฐานตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืน

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ต้องขังที่ยอมรับว่าก่อคดีฆ่าข่มขืนนั้น สามารถสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด โดยสามารถสรุปออกมาในรูปแบบของตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลความสอดคล้องของสมมติฐานตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังที่ยอมรับว่าก่อคดีฆ่าข่มขืน

ชื่อ	ตัวแปร		
	ความสัมพันธ์ที่หลวมของบิดามารดา	การศึกษาต่ำ	ประวัติการติดยาเสพติด
1. เปี้ยก			
2. เอก	/	/	
3. วิน	/		/
4. มา	/	/	
5. นิว		/	/
6. ปาน	/	/	
7. ออด	/		
8. ตึก			
9. ชาย			
10. จง	/		/

จากการสรุปผลความสอดคล้องของสมมติฐานตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังที่ยอมรับว่าก่อคดีฆ่าข่มขืนนั้นได้แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรส่วนใหญ่ที่มีความสอดคล้องคือ ความสัมพันธ์ที่หลวมของบิดามารดา รองลงมา คือ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การติดยาเสพติด

ตารางที่ 5 แสดงผลความสอดคล้องของสมมติฐานตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังที่ยอมรับว่าก่อคดีซ้ำมากขึ้น (ต่อ)

ชื่อ	ตัวแปร		
	การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง	ประสบการณ์ทางเพศ	ความไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย
1. เปี้ยก		/	/
2. เอก		/	/
3. วิน	/	/	
4. มา	/	/	
5. นิว	/	/	
6. ปาน	/	/	/
7. ยอด	/	/	/
8. ตึก		/	
9. ชาย		/	
10. จง	/	/	/

นอกจากนี้ยังประกอบด้วยประสบการณ์ทางเพศ การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง รวมถึงความไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

ส่วนที่ 3 การพิสูจน์ความสอดคล้องของสมมติฐานที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืน

จากการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาด้านความสอดคล้องของสมมติฐานในรูปแบบของกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บกพร่อง ที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังทั้ง 10 รายได้ ดังนี้

ครอบครัว

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เรื่องความสัมพันธ์ของบิดามารดาเป็นอันดับแรก กล่าวคือ ผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนทั้ง 10 รายนั้น มีจำนวนถึง 6 รายที่ในวัยเด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่ จากบิดามารดา บิดามารดามักทะเลาะและใช้ความรุนแรงเป็นประจำ รวมทั้งบิดาหรือมารดาเสียชีวิต เป็นผลให้ผู้ต้องขังต้องอยู่ภายใต้การอุปการะของญาติ แทนที่บิดาหรือมารดา ทำให้ไม่ได้รับการดูแลที่เหมาะสม รวมไปถึงการที่บิดามารดากินเหล้าหรือสูบบุหรี่ซึ่งผู้ต้องขังที่เรือนจำกลางบางขวาง เล่าให้ฟังว่า

"... พ่อแม่กินเหล้าทั้งคู่ แต้นาน ๆ ครั้ง บางทีญาติพี่น้องมาที่บ้านเค้าก็มาสังสรรค์กัน พ่อสูบบุหรี่ แต่แม่ไม่สูบ พ่อแม่ก็มีทะเลาะกันบ้าง พ่อจะตีแม่แต่ส่วนใหญ่เรื่องขงเรื่องจะมาจากแม่ร้ายละเอียดมาจากแม่ พูดไม่ค่อยเข้าหูกัน แต่จะเป็นเวลาเมาเท่านั้นนะ ถ้าปกติไม่เมาก็ไม่มีอะไร ส่วนกับพี่น้องเนี่ยก็มีทะเลาะกันบ้างตอนเล็ก ๆ เพราะผมชอบแหย่น้อง แต่ไม่ถึงกับลงไม้ลงมือ เวลาทะเลาะกันแค่ด่าว่ากันธรรมดา แต่เวลามีปัญหาก็ไม่เคยเล่าให้ใครฟังทั้งพ่อแม่ เพื่อน เวลาผมมีเรื่องกลุ้มใจ ผมก็จะออกกำลังกาย ผมจะดันพื้น ทำแล้วมันจะโล่ง เครียดทีก็ทำที่"

ในวัยเด็กของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนที่ผู้วิจัยทำการศึกษานั้น จะเป็นการดูแลตัวเองเป็นส่วนมาก เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ผู้ต้องขังก็เลือกที่จะเก็บปัญหาเหล่านั้นไว้คนเดียวหรือเล่าให้เพื่อนสนิทฟังมากกว่าที่จะเล่าให้บิดามารดารับรู้

ผู้ต้องขังที่เรือนจำกลางเขาบินรายหนึ่งเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวเองกับพ่อแม่ว่า

"เวลามีปัญหาก็ไม่ปรึกษาใคร แต่ผมไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ตัวผมจะสนิทกับแม่มากกว่า ผมรักแม่มากกว่าพ่อ ผมไม่ค่อยถูกกับพ่อ ไม่ค่อยได้คุยกับพ่อ แม่ไม่ค่อยดุ แม่มีเหตุผลมากกว่าพ่อ"

ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากการที่บิดามารดามีบุตรหลายคนประกอบกับต้องทำงานแบบหาเช้ากินค่ำ ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตร ซึ่งสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังให้กับเด็ก เนื่องจากบิดามารดาเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับบุตรตั้งแต่แรกเกิด หากบิดามารดาให้ความเอาใจใส่ในการอบรมเลี้ยงดู มีความรักความห่วงใย อบรมบ่มนิสัยในทางที่ดีให้กับบุตรก็จะทำให้บุตรเกิดความรักความผูกพัน มีความอบอุ่นในครอบครัว ส่งผลให้บุตรเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพแต่หากบุตรได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง ขาดความรักความอบอุ่น ปล่อยปละละเลยก็อาจจะส่งผลให้บุตรมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสม ซึ่งโสภา ชปิลมันน์ (2537) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ หย่าร้างกันหรือบิดามารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิตนั้น จะมีทัศนคติต่อตนเองทางด้านลบเป็นจำนวนมากที่สุด ชอบทะเลาะเบาะแว้งกัน ติดยาเสพติด ชอบเล่นการพนันรวมทั้งทำผิดกฎหมายประเภทต่างๆ

อาจกล่าวได้ว่า ผลกระทบจากการหย่าร้างของบิดามารดา การใช้ความรุนแรงของบิดามารดา รวมถึงการเสียชีวิตของบิดาหรือมารดานั้นจะส่งผลกระทบต่อเด็ก ทั้งนี้ เพราะเด็กจะซึมซับความคิดเห็น ความรู้สึกและรับผลการกระทำผิดจากบิดามารดาตั้งแต่เด็ก โดยเด็กจะรู้สึกว่าเหว่ ขาดความปลอดภัย ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาของเด็ก เพราะ เด็กจะขาดการเรียนรู้บทบาทจากทั้งบิดามารดา เด็กจะอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทำให้ขาดโอกาสในการเรียนรู้บทบาทจากทั้งบิดาและมารดาและในกรณีที่เด็กมีพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยงหรือน้องต่างพ่อแม่ เด็กอาจแสดงความไม่พอใจ รู้สึกว่าไม่มีใครรักตัวเองอย่างแท้จริง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความล้มเหลวของความสัมพันธ์ของบิดามารดานั้น เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวของบุตรและจะส่งผลให้เกิดการกระทำผิดทางกฎหมายได้ นอกจากนี้ วัยรุ่นที่มีการทำผิดกฎหมายนั้นพบว่า บิดามารดามีการขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ทำให้วัยรุ่นขาดที่พึ่ง มีปัญหาในการปรับตัวทางสังคมและการแสดงออกทางด้านอารมณ์ รวมถึงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ความประพฤติที่เป็นอันธพาล มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้นและในประเทศไทยได้มีรายงานการศึกษา รวมถึงการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการทำผิดกฎหมายของวัยรุ่น พบว่า สาเหตุสำคัญ คือ สภาพครอบครัวที่แตกแยก ในรูปแบบของการหย่าร้าง แยกกันอยู่รวมถึงการเสียชีวิตของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งและบทสัมภาษณ์ด้านล่างเป็นคำพูดของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนรายหนึ่งที่เรื่อนจ่ากลางบางขวางให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับครอบครัวว่า

"... แม่ตายตั้งนานแล้ว ตั้งแต่ผมยังตัวเล็ก ๆ ครับ ตอนประมาณ 7 ขวบ ตายเพราะคลอดลูกคนที่ 9 เมื่อก่อนคลอดหมอดูตาแย ไม่มีโรงพยาบาล เหมือนสมัยนี้ ...แต่ผมไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อหรือแม่ตาย พ่อผมเค้าก็เอาผมมาอยู่กับหลวงปู่ที่วัดอยู่ตะเภา แต่ตัวเค้าก็อยู่ที่บางปะอินเหมือนเดิม นานๆ ถึงจะมาเยี่ยมซักที ส่วนมากจะโตมาด้วยตัวเอง ไม่ค่อยได้อยู่บ้าน เวลามีปัญหา ก็จะตัดสินใจเองตลอด พอจบป.4 ก็มาอยู่กับย่า ที่ อ.เสนานันท์แหละ ..."

เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ที่จะทำตามอย่างสังคมของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนที่ผู้วิจัยทำการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบทัศนคติ ค่านิยมรวมถึงความประพฤติของบิดามารดาแต่ถ้าไม่ได้รับการถ่ายทอดดังกล่าวที่เหมาะสม ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากความไม่ใกล้ชิดหรือความไม่เอาใจใส่ก็ตาม ซึ่งอาจจะเกิดเป็นปัญหาสังคมได้

สถาบันการศึกษา

เมื่อเข้าสู่วัยเรียน จากผลการศึกษาของผู้ต้องขังทั้ง 10 ราย พบว่า การศึกษาสูงสุด คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการเรียนต่ำ ไม่ชอบเรียนหนังสือ ส่วนสาเหตุที่ไม่เรียนต่อนั้นเพราะที่บ้านมีฐานะยากจน บิดามารดามีบุตรหลายคน ประกอบกับตัวผู้ต้องขังไม่ต้องการที่จะเรียนแต่ต้องการที่จะทำงานมากกว่า ซึ่งผู้ต้องขังรายหนึ่งที่เรื่อนจำกลางบางขวางเล่าให้ฟังว่า

“ผมจบ ป.4 ที่โรงเรียนวัดอู่ตะเภาใน จ.อยุธยา ใน อ.เสนา คือ ตอนแรกผมเรียนที่บางปะอิน พ่อแม่เสีย พ่อก็เอาไปไว้กับย่าที่อู่ตะเภาเนี่ย ย้ายไปเรียน ป.1-ป.4 ที่อู่ตะเภา ตอนเรียนก็เรียนไม่เก่ง เรียนไม่ค่อยดี อ่านหนังสือไม่ค่อยออก หัวไม่ดี ชอบภาษาไทย เมื่อก่อนมันมีแต่วิชาภาษาไทยงัย ก็พออ่านได้ เขียนได้ ก็โดนครูดูบ้าง ดีบ้าง ส่วนมากจะโดนเรื่องข้อสอบมั่ง อะไรมั่ง ผมก็ตั้งใจเรียนนะ แต่ปัญญามันไม่ค่อยดีแต่นั้นมันก็ไม่ไ้สาเหตุที่ไม่เรียนต่อเพราะเมื่อก่อนมีแค่ ป.4 แล้วก็ออกเลย พ่อเค้าจะไม่ส่งใครต่อทั้งนั้น แต่ถ้ามีโอกาสเรียนต่อก็ไม่อยากเรียน ในสมองไม่เคยคิดอยากเรียน คิดทำงานมากกว่าเพราะฐานะทางบ้านก็ไม่ค่อยดีด้วย มีพี่น้องตั้ง 8 คน”

ส่วนผู้ต้องขังที่เรื่อนจำกลางเขาบินเล่าถึงความไม่ชอบเรียนหนังสือของตัวเองว่า

“ผมจบ ป.6 ที่ราชบุรี ชอบวิชาภาษาไทย ไม่ชอบคณิตกับภาษาอังกฤษ โดนครูตีบ่อย เพราะไม่ส่งการบ้าน ไม่เรียนต่อเพราะโดนไล่ออก ถึงได้เรียนก็ไม่รู้จะเรียนอะไร เพราะไม่เคยคิดว่าอยากจะเป็นอะไร พ่อแม่ก็บอกให้เรียนต่อ แต่ไม่เรียน ตอนอยู่โรงเรียน ผมเพื่อนเยอะ มีบางคนก็เเกร่ ติดคุกก็มี มีอยู่คนหนึ่งโดนคดีทำร้ายร่างกาย”

ซึ่งสถาบันการศึกษานั้น แม้จะไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันการประกอบอาชญากรรม แต่สถาบันการศึกษาก็มีส่วนรับผิดชอบคล้ายครอบครัวในการที่จะอบรมสั่งสอน รวมถึงการเสริมสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนทั้งด้านการเรียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สถาบันการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยทางสังคมหนึ่งที่อยู่ในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมและเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ

ในการสร้างให้เยาวชนเป็นอนาคตที่ดีของประเทศชาติ มีหน้าที่ในการให้ความรู้ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านศีลธรรมและความประพฤติ ซึ่งบุคคลที่ไม่มีโอกาสในการศึกษาหรือมีโอกาสในการศึกษาน้อย ย่อมมีผลต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากไม่ได้รับการอบรมที่เหมาะสมจากสถาบันทางสังคมที่สำคัญ และจากการที่ในวัยเด็กและวัยเรียนของผู้ต้องขังไม่ได้รับการขัดเกลาที่เหมาะสมจากสถาบันทางสังคมนั้น ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกต้องการกลุ่มสังคมที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ซึ่งกลุ่มทางสังคมนี้ ได้แก่ กลุ่มเพื่อน ซึ่งการเข้ากลุ่มของผู้ต้องขังนั้นได้นำมาซึ่งความเสียหาย เนื่องจาก ผู้ต้องขังมีปัญหาที่บ้าน ไม่สามารถได้รับความรักความเอาใจใส่จากบิดามารดาได้อย่างเต็มที่ เมื่อเริ่มเข้าสู่สถาบันการศึกษา ผู้ต้องขังก็ยังไม่ได้รับการขัดเกลาที่เหมาะสมและเป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งของผู้ต้องขังต้องการความมั่นใจจากกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อน

ผู้ต้องขังจะต้องการกลุ่มที่มีความคล้ายกันทั้งทางด้านแนวคิด ทศนคติ รวมถึงพฤติกรรมที่จะทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกอบอุ่นใจเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ซึ่งการมารวมตัวกันนั้น จะมีความสนใจหรือจุดมุ่งหมายคล้ายกัน มีการสร้างบรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติของสมาชิกในกลุ่ม แต่ในกลุ่มเพื่อนนั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีปัญหาเกือบทั้งสิ้น เป็นกลุ่มที่มีปัญหามาตั้งแต่ในอดีต เมื่อมีการรวมกลุ่มกันก็จะนำมาซึ่งการชักจูงและชักพาไปในทางที่เสื่อมเสียได้ ความผูกพันใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อน จะทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมบางอย่างที่เหมือนกัน ซึ่งวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมก็จะประสบปัญหา ไม่สามารถอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุขได้ ซึ่งจากผลการศึกษาก็ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เริ่มเสพยาเสพติด เริ่มดูสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรงรวมถึงการมีประสบการณ์ทางเพศนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นอิทธิพลมาจากกลุ่มเพื่อนทั้งสิ้น ทั้งนี้ วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะมีค่านิยมที่เหมือนกัน มีทัศนคติที่คล้ายกัน ทำอะไรจะเหมือนกันหมดและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ถ้าสมาชิกในกลุ่มเพื่อนทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง สมาชิกคนที่เหลือก็ต้องทำตามเพื่อจะได้มีเพื่อนและเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จะเห็นว่า ถ้าวัยรุ่นรวมกลุ่มอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดีก็จะทำให้เด็กคนนั้นมีพฤติกรรมที่ไม่ดีตามไปด้วย โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ต้องขังจะมีกลุ่มเพื่อนเป็นของตัวเอง เป็นเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ไม่เรียนหนังสือหรือมีการทำงานเป็นหลักแหล่ง เพราะฉะนั้น เมื่อมีเวลาว่างก็จะจับกลุ่มมั่วสุมกันเสพยาเสพติด ดูสื่อลามก ซึ่งสื่อลามกก็เป็นส่วนสำคัญหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ชายในสังคมได้มาก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อกระตุ้นอารมณ์และสร้างจินตนาการที่เกินสมควร ในปัจจุบันสื่อลามกได้กลายเป็นปัญหาสังคมที่แผ่ขยาย มีการเปิดเผยและเผยแพร่สู่สาธารณชนมากขึ้น จนเกือบจะกลายเป็นเรื่องปกติของสังคมในปัจจุบันรวมถึงมีการชักชวนกันไปซื้อบริการจากหญิงขายบริการ และจากทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าเป็นอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อผู้ต้องขังที่ก่อคดีซ้ำมขึ้นทั้งสิ้น

ยาเสพติด

นอกจากนี้ หากจะกล่าวถึงยาเสพติดที่ผู้ต้องขังเข้าไปยุ่งเกี่ยวนั้น โดยมากจะเป็นกัญชา และยาบ้า ซึ่งในสมัยก่อนนั้น ยาบ้ายังเป็นที่นิยมและหาซื้อได้ง่าย แต่ผู้ต้องขังเกือบทุกราย สูบบุหรี่และกินเหล้า ซึ่งจากการศึกษาของ นพพร พานิชสุข (2523) พบว่า ปัญหาและสาเหตุในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยากระตุ้นประสาท ประเภทแอมเฟตามีนของวัยรุ่น มีสาเหตุเนื่องมาจากครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกัน ทำให้เด็กขาดความอบอุ่น ขาดที่ปรึกษา ทำให้เด็กเกิดความสับสน ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ รวมถึงการที่เด็กหันไปคบเพื่อนที่ใช้สารเสพติดและจะทำให้ถูกชักจูงไปทางที่ผิดได้ง่าย เมื่อบุคคลที่ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บกพร่องทั้งด้านครอบครัวและด้านการศึกษาแล้วนั้น เมื่อมีการรวมกลุ่มกับสมาชิกที่คล้ายคลึงกันก็สามารถที่จะพากันไปสู่การกระทำที่ผิดกฎหมายได้ง่าย โดยที่สมาชิกแต่ละคนไม่รู้ว่าอะไรเหมาะสมและอะไรที่ไม่เหมาะสมแก่การกระทำ อันจะนำไปสู่ภาวะการณัตติยาเสพติดได้ง่าย แต่จากการศึกษา พบว่ามีผู้ต้องขังคดีฆาตกรรมขึ้นเพียงบางรายเท่านั้นที่เคยมีประวัติการติดยาเสพติด ซึ่งผู้ต้องขังที่เคยติดยาเสพติดรายหนึ่งที่เรื่อนจำกลางเขาบิน เล่าว่า

"ตัวผมเล่นยาบ้าครับ เล่นอยู่ 3 - 4 ปี ติดตอนอายุ 18 เริ่มติดที่บ้าน ติดเพราะตอนนั้นไปมั่วสุ่มกับเพื่อนแถวบ้านครับ เกี่ยวกับพวกเพื่อนครับ เพื่อนชวน เที่ยวงานวัดแถวบ้าน แต่ตัวเพื่อนเล่น มาก่อนผมซักปี 2 ปีก็เอาเงินที่ทำงานอยู่ซ่อมโดนาโมเรือ เดือนละ 1,500 ไปซื้อยา ตอนนั้นผมซื้อเม็ดละ 50 บาท แบ่งเป็น 4 ขา ถ้ากินแรกๆจะรู้สึกขม หลังๆก็จะทำให้เราขยันขึ้นแต่ผมไม่ติดถึงขนาดลงแดงครับเพราะมีให้ซื้ออยู่เรื่อย ๆ แต่ถ้าไม่มีจริงๆเราก็นอนพัก ไม่ถึงขนาดทุรนทุราย ตอนแรกพ่อแม่ไม่รู้ เพิ่งมารู้ตอนหลังนี้เพราะดูดูในบ้านแล้วพ่อแม่กลับมาพอดี ตอนนั้นยังไม่สูบบุหรี่ เพิ่งเริ่มมาสูบตอน 20 ติดยาก่อนสูบบุหรี่อีก"

ส่วนผู้ต้องขังที่เรื่อนจำกลางเขาบินรายหนึ่งเล่าถึงประวัติการติดยาเสพติดของตัวเองว่า

"ตัวผมติดกัญชา ตั้งแต่สมัยอยู่โรงเรียน ตอนยังเป็นนักเรียนอยู่ ประมาณ ป.4-ป.5 เพื่อนมันชวน บุหรี่นี่เพิ่งมาสูบทีหลัง สูบตั้งแต่ของละ 20 กว่าบาท สูบวันละ 2 ซองตอนนั้นก็ดูอยู่เรื่อย ๆ แต่กัญชาถ้ามีก็ดูดู ส่วนเหล่านี้ก็เพิ่งกินหลังออกจากโรงเรียนแล้ว กินทุกเย็นหลังเลิกงาน ส่วนใหญ่กินกับเพื่อนที่ทำงานเป็นคนขับรถส่งของด้วยกัน ... "

นอกจากนี้ การเข้ากลุ่มเพื่อนซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการชักจูงผู้ต้องขังให้ไปสู่การกระทำอื่นได้อีกหลายทาง แต่ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประสบการณ์ทางเพศ

ประสบการณ์ทางเพศ

ผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนทั้ง 10 รายที่ผู้วิจัยศึกษานั้นต่างเคยมีประสบการณ์ทางเพศทั้งสิ้น ซึ่งสามารถแสดงออกมาในรูปของบทสัมภาษณ์ของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนที่ทำการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้

"ผมไม่เคยแต่งงาน แต่แฟนนะเคยมี แต่ยังไม่ได้เสียกัน ผมก็เที่ยวผู้หญิงตามปกติ เที่ยวเป็นบางครั้ง ผมเริ่มเที่ยวตั้งแต่อายุ 10 กว่า ๆ เอง ประมาณ 17-18 ผมก็ไปเที่ยวแล้ว ไปงานวัดพนัญเชิงนะ ไปกับพวก ช้ามฟากไปก็มีช่อง ครั้งละ 30 กว่าบาทหรือ 50 กว่าบาท จำไม่ได้ เพื่อนมันชวนไป หรือไม่ก็ไปกับคนแถว ๆ บ้าน ถ้าไม่มีพวกก็ไปคนเดียวไม่ได้เพราะมันไกล แต่ช่องมันเป็น ซอยเล็ก ๆ นะ ถ้าตำรวจมาต้องวิ่งหนี คล้าย ๆ ช่องเถื่อน ผมยังเคยวิ่งเลย แต่หลังจากนั้นก็เที่ยวไม่บ่อย พอกลับบ้านมาก็ไม่เห็นอะไรแล้ว มันเป็นกลางทุ่งนะ ไม่ค่อยเจริญ"

นอกจากนี้ ผู้ต้องขังอีกรายหนึ่งที่เรือนจำกลางบางขวาง เล่าให้ฟังว่า

"... ผมเคยไปเที่ยวช่อง ครั้งแรกตอนอายุประมาณ 20 ไปกับลูกพี่ลูกน้อง เค้าชวนไปที่ ตะพานหินนะแหละ ที่เที่ยวช่องตอนนั้นครั้งนั้นก็ประมาณ 70 บาท เป็นแบบชั่วคราวไม่ได้ค้างคืน อยู่ข้างสถานีรถไฟ ในตัวเมืองแต่ผมเที่ยวไม่บ่อย ผมจะเน้นทำงานกับกินเหล้ามากกว่า ส่วนใหญ่จะกินเหล้าในงานประเพณี งานรำวงอะไรพวกเนี่ย เสร็จแล้วก็ไปเที่ยวกัน เป็นคล้าย ๆ ห้องแถว หลังจากนั้นมาเที่ยวอีกครั้งที่หัวลำโพง ไปกับเพื่อนอีกคนนึง ตอนนั้น 200 บาทแล้ว แต่หลังจากนั้นก็ไม่ได้เที่ยวอีกเลย"

การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

แต่สิ่งที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ได้พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เคยดูสื่อลามกทั้งหนังสือ ภาพถ่ายและภาพยนตร์ แต่ดูไม่บ่อย เนื่องจาก เป็นสื่อที่หาดูยากในสมัยก่อน ประกอบกับที่อาศัยของผู้ต้องขังอยู่ในบริเวณที่ห่างไกลความเจริญ แต่จะได้ดูหนังกลางแปลงบ้างเป็นบางครั้งแต่เมื่อดูแล้วก็เกิดอารมณ์อยากเที่ยว ส่วนสื่อที่มีความรุนแรงนั้น พบว่าเป็นที่นิยมของผู้ต้องขัง แต่ดูเพื่อความเพลิดเพลินเท่านั้น ไม่ได้คิดอยากจะทำตามแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ก่อนการกระทำผิดนั้นผู้ต้องขังไม่ได้ดูสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง ซึ่งผู้ต้องขังรายหนึ่งที่เรือนจำกลางบางขวาง บอกว่า

“หนังโป๊ก็เคยดู แต่ไม่จำเจ เพิ่งมาดูตอนอายุ 30 แล้ว ดูในทะเล เค้าก็เปิดให้ดู เวลาเรือติดลม หรือโดนมรสุม ส่วนหนังรุนแรงผมก็ดูได้ แต่ไม่เคยเก็บเอามาคิด ไม่เคยคิดเลย ตัวเองยังเอาตัวไม่รอดจะมากคิดแบบดาราไม่ได้”

ผู้ต้องขังรายที่เรื่อนจ่ากลางเขาบิน เล่าว่า

“เวลามีงานวัด มีหนังกลางแปลง ผมก็ไปดูบ่อยครับ มีหมดทั้งหนังบู๊ หนังเศร้า ๆ ก็มีแต่ผมดูได้ทุกแนว เคยดูหนังต่อสู้ พวกหนังยิงกันนะชอบดู แต่ก็ไม่เคยคิดอะไร ดูแบบธรรมดา ส่วนใหญ่ก็จะไปดูที่บ้านพี่สาว ดูแล้วก็เฉย ๆ ส่วนหนังโป๊นี่ผมก็เคยดู เริ่มดูประมาณ 18-19 ครับ ดูกับเพื่อน ดูตอนแรกก็เฉย ๆ ครับ หลัง ๆ ก็รู้สึกอย่างนั้นแหละ แต่ดูเสร็จก็ไม่ได้อะไร ตอนนั้นยังไม่คิดเรื่องเที่ยวผู้หญิง ดูไม่บ่อย นาน ๆ ที่เพราะถ้าเพื่อนชวนก็ไป เวลาบ้านเค้ว่าง พ่อแม่เค้ไม่อยู่ พ่อแม่เค้ไปทำงาน ผมก็ไป ส่วนหนังบู๊นี่ก็ชอบดูชอบเป็นบางเรื่องครับ ถ้าเรื่องดีถูกใจก็ชอบครับ แต่ดูเพื่อความสนุกแค่นั้นครับ ส่วนมากจะดูเสาร์ - อาทิตย์”

ผู้ต้องขังอีกรายหนึ่งที่เรื่อนจ่ากลางเขาบินให้ข้อมูลว่า

“หนังโป๊เหรอ ไม่ค่อยได้ดูเท่าไร แต่เวลาดูก็ดูกับเพื่อน ๆ เพิ่งมาดูที่กรุงเทพ ตอนหลังที่พ่อแม่ชายที่นาแล้วก็ย้ายมาอยู่กรุงเทพด้วยกันหมด ดูไม่ค่อยบ่อยหรอก ดูอาทิตย์ละวันสองวัน ไม่เคยเที่ยวผู้หญิงเลยตั้งแต่เกิดมา แต่หนังต่อสู้รุนแรงนี่ชอบดูมาก แต่ก็ดูเพลินเพลิน สนุกแค่นั้น”

จากการผ่านและหล่อหลอมกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บกพร่องที่ผู้วิจัยทำการศึกษาผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนทั้ง 10 รายนั้น สามารถเป็นได้เพียงแนวทางในการศึกษาเท่านั้น ไม่ได้เป็นตัวชี้วัดว่าผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืนทุกรายจะต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บกพร่อง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้อธิบายเพิ่มเติมในแนวคิดของ Erikson (1963) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเปรียบเป็นวัยที่กำลังค้นหาตัวเอง พยายามค้นหาความต้องการที่แท้จริง บทบาทหน้าที่ รวมถึงความสามารถของตนเพื่อที่จะวางแผนต่อไปในอนาคต ถ้าบุคคลนั้นสามารถค้นหาตัวเองได้ ก็จะสามารถบทบาทหน้าที่ของตน ทำตามกฎระเบียบของสังคมตามที่บุคคลอื่นทำได้ รวมถึงการเป็นบุคคลที่สังคมต้องการด้วย แต่ขณะเดียวกัน ถ้าบุคคลนั้นๆ มีความสับสนในบทบาทของตัวเอง ไม่สามารถค้นพบความต้องการของตัวเองได้ ผลลัพธ์ที่ออกมา ก็จะอยู่ในทิศทางตรงกันข้าม

ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงแนวคิดของ Erikson เข้ากับแนวคิดกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บกพร่องตามที่เสนอไปข้างต้นแล้วว่า ก่อให้เกิดผลอย่างไรกับตัวผู้ต้องขังที่ผ่าน

กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บกพร่อง ประกอบกับนำมาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดอัตลักษณ์ในมุมมองของความคิดชายเป็นใหญ่ว่าสังคมไทยมักเรียนรู้ว่าผู้หญิงต้องแต่งงานและมีบทบาทหน้าที่เป็นภรรยา เป็นมารดา ผู้ชายทำงานนอกบ้านและหาเลี้ยงครอบครัว การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ แนวคิดนี้เป็นความเชื่อพื้นฐานในเรื่องผู้ชายเป็นใหญ่กว่าผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในเกือบทุกสังคมและเป็นพื้นฐานความคิดความเชื่อที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำอื่น ๆ ในหลายรูปแบบ ซึ่งสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาความรุนแรงในสังคมก็คือ การที่ผู้ชายมีแนวความคิดว่าตนเองเป็นใหญ่กว่าผู้หญิง สามารถทำอะไรก็ได้ อันเป็นผลพวงมาจากค่านิยมและทัศนคติตามที่สังคมต้องการและวางกฎระเบียบเอาไว้ มีการเน้นย้ำโดยสื่อมวลชน กรอบทางวัฒนธรรมและระบบการศึกษา สื่อต่างๆจะสร้างภาพลักษณ์ของผู้หญิงตามแบบฉบับที่ตนเองวางเอาไว้ ผู้หญิงถูกคาดหวังว่า จะต้องเป็นเพศที่อ่อนแอ สวยงามและอ่อนหวาน ขณะเดียวกันก็ต้องเป็นผู้ที่ตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบและต่ำต้อยกว่า ผู้ชายจะก้าวร้าวมากกว่า เป็นความเชื่อที่ฝังรากลึกในสังคมทำให้หญิงต้องตกเป็นเบี้ยล่าง การมองว่าเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ เป็นเครื่องบำบัดความใคร่ของชายนำมาซึ่งความรุนแรงทางเพศ การข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำทารุณกรรมทางเพศ ซึ่งไม่มีทางจะปกป้องตนเองได้

เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สุชีลา ตันชัยนันท์ (2535) ได้วิเคราะห์ปัญหาการข่มขืนและความรุนแรงทางเพศไว้ว่า ปัญหาการข่มขืนเป็นปัญหาที่สะท้อนให้เห็นในรูปแบบหนึ่งของความสัมพันธ์ที่เหลื่อมล้ำของผู้หญิงและผู้ชาย เป็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ คือ ฝ่ายชายเป็นผู้มีฐานะเหนือกว่าและควบคุมฝ่ายหญิงไว้ โดยในปัจจุบันความไม่เท่าเทียมกันทางเพศนั้นได้มีการสะท้อนรูปแบบออกมาในหลายลักษณะ เช่น การข่มขืน การทุบตีภรรยาหรือการใช้กำลังในการตัดสินปัญหา รวมถึงการมีโสเภณี

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังที่ยอมรับว่ากระทำความผิดนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ต้องขังดื่มสุราในปริมาณมากก่อนการกระทำผิดเกือบทุกรายแต่ผู้ต้องขังทุกรายไม่ได้เสพยาเสพติดและบริโภคสื่อลามก รวมถึงสื่อที่มีความรุนแรงก่อนการกระทำผิดแต่อย่างใด มีเพียงแค่ประวัติที่เคยผ่านการลองและเสพยาเสพติดอยู่ระยะหนึ่งเท่านั้น ซึ่งจากการศึกษาสถิติอาชญากรรมทั่วไปเป็นที่สันนิษฐานได้ว่า แอลกอฮอล์เป็นสาเหตุหรือมีส่วนที่ทำให้เกิดการกระทำผิดมากที่สุด ยาเสพติดเป็นสาเหตุแห่งอาชญากรรมน้อยกว่า แอลกอฮอล์และความผิดปกติทางเพศเป็นสาเหตุของอาชญากรรมน้อยกว่าความผิดทั้งสองประเภทที่กล่าวมาแล้วการเสพยาแอลกอฮอล์ ผู้กระทำความผิดจำนวน 1 ใน 3 ได้เสพยาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างมากก่อนการกระทำความผิด (ประธาน วัฒนวาณิชย์, 2530)

การข่มขืนเป็นการสะท้อนความผิดปกติของสังคม กล่าวคือ มีการเกี่ยวโยงกันโดยแนวคิดที่ว่าผู้ชายมีความคิดว่าตนเองมีอำนาจและอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าผู้หญิง สามารถทำอะไรก็ได้ สังคมได้

กำหนดมาแล้วว่าผู้ชายต้องอยู่เหนือผู้หญิง แนวคิดนี้จึงสะท้อนออกมาในรูปแบบของปัญหาสังคมต่างๆที่ตามมาประกอบกับมีปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวพันกัน รวมถึงสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยทำให้เกิดการกระทำผิด ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว

จากสถิติของคดีการฆ่าที่เกิดขึ้นทั่วไป มักจะเกิดจากความโกรธ อารมณ์ชั่ววูบที่เกิดจากอารมณ์ดิ่งเครียดของผู้กระทำความผิดหรือความกดดันบีบคั้นจากสถานการณ์ กรณีของการฆ่าโดยไตร่ตรองหรือวางแผนอย่างรอบคอบนั้น มีอยู่เป็นสัดส่วนที่น้อยมากหากจะเปรียบเทียบกับกรณีที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยเฉพาะคดีฆ่าข่มขืนนั้นผู้ต้องขังทุกรายไม่ได้มีการเตรียมการล่วงหน้าหรือจะเจาะจงเหยื่อคนใด นอกจาก นี้ กรณีการฆ่าเหยื่อนั้น พบว่าเป็นการกระทำลงไปเพื่อให้ตนเองรอดพ้นจากสถานการณ์ดังกล่าวซึ่งผู้ต้องขังเกิดความเกรงกลัวว่าเหยื่อจะจำตนเองได้และถูกจับกุมในที่สุด

ส่วนผลการพิสูจน์สมมติฐานปัจจัยของผู้ต้องขังที่ปฏิเสธว่าก่อคดีฆ่าข่มขืนนั้น สามารถสรุปออกมาในรูปแบบของตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงผลความสอดคล้องของสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังที่ปฏิเสธว่าก่อคดีฆ่าข่มขืน

ชื่อ	ตัวแปร		
	ความสัมพันธ์ที่หลวมของบิดามารดา	การศึกษาต่ำ	ประวัติการติดยาเสพติด
1.เอ		/	
2.บี	/		
3.ซี	/	/	
4.ดี		/	
5.อี	/	/	

ตารางที่ 7 แสดงผลความสอดคล้องของสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังที่ปฏิเสธว่าก่อคดีฆ่าข่มขืน (ต่อ)

ชื่อ	ตัวแปร	
	การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง	ประสบการณ์ทางเพศ
1.เอ		/
2.บี		
3.ซี	/	/
4.ดี	/	
5.อี	/	/

ปัญหาในการทำวิจัย

สำหรับปัญหาในการเข้าถึงข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ สามารถจำแนกได้เป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษาวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างก่อนการสัมภาษณ์ ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยสามารถทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ถูกสัมภาษณ์ในส่วนของข้อมูลและรายละเอียดของการกระทำผิด รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อยในด้านต่างๆที่จะมีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ แต่เอกสารดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม ซึ่งถือเป็นความลับของทางราชการ รวมถึงการที่เจ้าหน้าที่เกรงว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขัง จึงไม่สามารถนำมาเทียบเคียงกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกได้
2. สำหรับการในส่วนของเจ้าหน้าที่นั้น ผู้วิจัยได้รับการดูแลอย่างดี เจ้าหน้าที่จะปกป้องผู้วิจัยอย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกปลอดภัยแต่มีบางกรณีที่ผู้ต้องขังจะปิดบังข้อมูลที่ไม่ดีของตัวเองในบางส่วน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่เห็นเจ้าหน้าที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง และถ้าหากพูดความจริงบางประการอาจถูกลงโทษได้
3. ผู้วิจัยต้องใช้เวลาในการเก็บข้อมูลมาก เนื่องจาก ผู้วิจัยมีเวลาจำกัดในการเก็บข้อมูล ประกอบกับไม่ได้มีเพียงแค่เรือนจำกลางบางขวางเท่านั้นที่เป็นเรือนจำความมั่นคงสูง แต่ในปัจจุบัน กรมราชทัณฑ์ได้มีนโยบายให้มีการกระจายผู้ต้องขังที่มีโทษสูงโดยเฉพาะโทษของการก่อคดีฆ่าข่มขืนซึ่งเป็นคดีที่ร้ายแรง ไปยังเรือนจำต่างๆทั่วประเทศ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลได้เพียงแค่เรือนจำใดเรือนจำหนึ่งเท่านั้น ต้องเดินทางไปยังเรือนจำทั้งหมด 3 เรือนจำ เพื่อที่จะหากรณีศึกษาได้ตามจำนวนที่ต้องการ
4. ในการสัมภาษณ์แบบตามความสะดวก (Convenience Nonrandom Sampling) อาจได้ข้อมูลที่ไม่ละเอียดมากนัก กล่าวคือ ในการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังนั้น ผู้วิจัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้ต้องขังก่อน ประกอบกับเจ้าหน้าที่เห็นสมควรว่าสามารถให้สัมภาษณ์ได้ แต่หากผู้ต้องขังคนใดที่มีประวัติน่าสนใจแต่ไม่ยินยอมที่จะให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยก็ไม่สามารถทำการสัมภาษณ์ได้ ด้วยเหตุผลนี้ อาจทำให้ผลการวิจัยขาดตกบกพร่องข้อมูลในบางส่วนไป

ข้อเสนอแนะ

1. จากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ต้องขังในคดีฆาตกรรมขึ้นนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ที่ได้มีการตีมูลค่าก่อนกระทำความผิด แสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังเหล่านั้นอาจจะไม่ได้มีเจตนาจะก่อคดีหรือมีความชั่วร้ายอยู่ในกมลสันดานและบุคคลเหล่านี้อาจกลับคืนสู่สังคมได้ปกติหากได้รับการบำบัดและรักษาอย่างถูกต้อง

2. ส่วนในกรณีที่มีการกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก็ควรมีการลงโทษอย่างสาสม เพื่อให้เกิดความเข็ดหลาบและไม่กล้าที่จะก่อคดีอีก ซึ่งคดีฆาตกรรมขึ้นนี้จัดได้ว่าเป็นปัญหาสังคมที่น่ากลัวและน่าหวาดระแวงมากของผู้หญิง ถือเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพ เพราะฉะนั้น ควรมีบทลงโทษที่เด็ดขาดสำหรับผู้ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ทั้งนี้ จะได้ไม่เกิดเป็นปัญหาสังคมที่ยืดเยื้อต่อไป

3. ควรทำการศึกษาแบบกลุ่มทดลอง ทั้งนี้ อาจมีเหตุผลบางประการที่ผู้ต้องขังไม่ยอมให้ข้อมูลที่เป็นความจริงมากนัก แต่หากจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงร่วมกันแสดงทัศนคติของตนเอง อาจนำมาซึ่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากขึ้น